

Dissident

*Beatae plane aures, quae, non vocem foris sonsntem, sed intus auscultant veritatem docentem.
Истинно блаженны уши, внимающие не голосу на площадях, но голосу, в тиши учащему истине.*

OPROEP TOT HANDHAVING SANCTIES TEGEN OEZBEKISTAN

Het tegenhouden van de sancties zonder vooruitgang is niets dan capitulation, zegt de directeur van de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch op Europa en centraal Azië Holli Kartne. In plaats van het weigeren van de belangrijkste punten van druk, moet de Europese Unie hen gebruiken voor de bescherming van hen, die vechten met gevaar voor eigen leven en vrijheid voor die waarden, waarom de Europese Unie wordt geroepen die te verdedigen „

Resolutie van het congres van de mensenrechtsactivisten in het kader van de activiteit van de internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The mothers against violence“

De internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The mothers against violence“

benadrukt de positie van die landen van de leden de Europese Unie (eerst en vooral, Denemarken, Ier-

land, Nederland, Zweden en Groot-Brittannië), die niet hypocriet zijn en protesteerden tegen om het even welke verdere verzwakking van sancties tegen het regime van zonder concrete resultaten.

benadrukt dat verschillende andere landen binnen de Europese Unie, met name Duitsland, Griekenland, Italië, Portugal en Spanje, willen noch van

beroep op rechten van de mensenrechtenactivisten noch van sprekers van internationale mensorganisaties horen. Dit feit veroorzaakt een diepe angst voor de internationale rechten van de mens en misschien getuigt het van corruptie van de ambtenaren van deze landen.

Blz. 2

POLITIEKE VLUCHTELINGEN OF ASIELTOERISTEN? WIE OF WAT BEPAALT HET VERSCHIL

Ook kun je informatie vinden in de krant „Moskovskij komsomolec“ (Rusland) (2) over : “ Dima - was de Russische „vluchteling“ in Europa. Deze 30 jarige kerel gaf een eenvoudige betekenis voor zijn wandelen: “ Ik hou van reizen. In Zwitserland was ik de „vluchteling van de Tjetjeense Republiek“, in Duitsland - „preacher van Budda“, in Noorwegen - „politicus“. De eerste keer ben ik zo Duitsland geweest in 1999, en leefde ik daar meer dan zes maanden, en onlangs ook in Zweden. Wie is verantwoordelijk voor deze vooringenomen houding en de gevolgen daarvan?

Blz. 4

GEWELD, VOORDEEL VOOR KARIMOV?

Begin augustus 2007 begint in Oezbekistan een nieuwe (derde) golf van een fobie voor Slavische mensen, die zich uit in massaal wrede aanslagen op Russischtalige burgers.

De eerste golf van geweld kwam in de eerste jaren van onafhankelijkheid van Oezbekistan (1991-92). De insta-

biliteit van de politieke en economische toestand in het land brengt een golf van haat op grond van nationaliteit tot ontploffing, die de basis was voor meedogenloze aanslagen op Russischtalige burgers in heel Oezbekistan.

Blz. 3

PRINSES DOOR ZELFVERRIJKING

Niemand twijfelt er ook aan dat Gulnara Karimova van plan is om de president van Oezbekistan te worden gezien haar verhoogde openbare activiteit in de politiek, en het sociale, economische en culturele leven van het land .

... De vrees bestaat dat buitenlandse

ambtenaren, vertegenwoordigers van Rusland, Duitsland en andere Europese landen dit opwindende sprookje meespelen en met bewondering zullen kijken naar de prinses uit het midden-oosten en bijgevolg haar zullen toestaan om "zaken van haar vader" voort te zetten, welke zaken bestaan uit represailles, martelingen en vernerding van de Oezbekistaanse mensen.

Blz. 6

OPROEP TOT HANDHAVING SANCTIES TEGEN OEZBEKISTAN

De internationale vrouwelijke mensenrechten vereniging „The mothers against violence“

benadrukt dat diepe ongerustheid bestaat over het behoud van de onstabiele politieke en economische situatie in Oezbekistan, de open veroordeling van de schendingen van de mensenrechten en bepalingen van humanitaire wetten in dit centraal -Aziatische land, en ook het terugnemen van druk op de politieke dissidenten, de activisten van burgergemeenschap, vertegenwoordigers van de onafhankelijke pers, mensenrechtenactivisten, gelovigen en het systematisch dwingen van het hen onder psychiatrische „behandeling“ stellen -als misdaad tegen democratie,

beschouwt als onaanvaardbaar en onwettig de zogenaamde presidentiële verkiezingen in Oezbekistan, die in strijd zijn met de grondwet van Oezbekistan (st. 90), in dit verband begroetend de inspanningen van de Europese Commissie tot het teruggeven van druk op de overheid van het land voor een verbetering van de situatie met de naleving van de rechten van de mens in Oezbekistan, merkt op dat hangende de bereidheid en de capaciteit van de internationale gemeenschap om hulp aan de onderdrukte volkeren te geven afhankelijk van hun politieke wil en wensen en roepen de Europese –Commissie op om:

- Openbaar te erkennen het onwettelijke van het beleid van President Karimov en van de schendingen van de mensenrechten in Oezbekistan;
- het internationale onderzoek naar de vervulling door President Karimov van zijn hoedanigheid als staatshoofd overeenkomstig de grondwet van Oezbekistan te leiden;
- het massale en systematische schenden van de mensenrechten en de bepalingen van humanitaire wet in Oezbekistan en de gedwongen psychiatrische „behandeling“ van mensenrechtenactivisten in Oezbekistan als misdaad tegen het mensdom te veroordelen. De

“...de gedwongen psychiatrische „behandeling“ van mensenrechtenactivisten in Oezbekistan als misdaad tegen het mensdom te veroordelen”.

Commissie moet de Oezbekistaanse overheid oproepen om deze praktijken onmiddellijk te beëindigen en herhaling daarvan in de toekomst te voorkomen.

- de president van Oezbekistan en ambtenaren, die schuldig zijn aan het miserabele bestaan van de burgers van Oezbekistan, te wijzen op hun verantwoordelijkheid tot strikte naleving van de wet in het kader van universele jurisdictie op de misdaden tegen het mensdom;
 - om aanbevelingen te doen aan alle deelnemende staten van de Europese Unie, zich te onthouden van contacten met de regering van Oezbekistan en overte gaan tot een boycot in verband met voortdurende schendingen van de mensenrechten, omdat dit voor de leden van de Europese Unie onaanvaardbaar is.
 - om aanbevelingen te doen aan alle deelnemende staten van de Europese Unie, om geen visa te verstrekken aan de regeringsambtenaren van Oezbekistan en de bankrekeningen van Islam Karimov en de leden van zijn familie te blokkeren.
 - om de overeenkomst over de samenwerking tussen de Europese Unie en Oezbekistan opnieuw, die in Juni 1996 werd ondertekend, opnieuw te onderzoeken en op te roepen tot een boycot van de verdere uitbreiding van commerciële en economische investeringen, wetenschappelijke en technische samenwerking van de Europese Unie en Oezbekistan en van het geven van advies van de internationale gemeenschap aan het binnenlandse beleid van Oezbekistan;
 - om te overwegen over te gaan tot het uitsluiten van Oezbekistan van de OSCE en de steun van de Verenigde Naties en van om het even welke steun van de kant van de internationale gemeenschap met betrekking tot de niet-naleving van zijn verplichtingen door Oezbekistan in het kader van het internationale akkoord over de burgerlijke en politieke rechten (ICCPR), het internationale akkoord over de economische, sociale en culturele rechten (ICESCR), de internationale overeenkomst betreffende de vernietiging van alle vormen van rassenscheid, martelingen en andere vormen van onmenselijke behandeling en denigrerende straffen, en andere basisovereenkomsten op het gebied van de bescherming van rechten van de mens;
- het opnieuw zeer belangrijk is om de vraag te stellen over de behoefte om de economische en politieke sancties tegen Oezbekistan te handhaven.

GEWELD, VOORDEEL VOOR KARIMOV?

Daders maakten geen onderscheid, de aangeslagen waren gericht op alle mensen van het Slavische ras - zwangere vrouwen, bejaarden, minderjarigen...

De eerste golf van geweld onder het mom van "bevrijding van het Russische juk" was de wreedste. De president van Oezbekistan kon de golf van wreedheid niet stoppen en veel Russischtalige burgers zijn in paniek geëmigreerd of gevlucht uit het land. Niemand heeft de verantwoordelijkheid genomen en de overheid noemde de nationalistische reden van het geweld.

De tweede golf van antipathie kwam in de jaren 1994-95.

De actie van geweld in Chirchik en andere staten in de buurt van Tasjkent waren goed gepland en hadden een lokaal karakter. De slachtoffers waren allen

mannen zonder onderscheid in leeftijd- van jonge mensen tot bejaarden.

En nu in augustus 2007 komt er een nieuwe golf van zinloos geweld tegen Russischtalige burgers omdat het verhogen van kosten voor basis levensmiddelen en massaal armoede van mensen wordt toegeschreven aan de Russischtalige mensen; die als zondebok worden aangewezen. Bovendien zijn er in het land veel jonge mensen van 14 -15 jaar zonder werk en school als gevolg van veranderingen binnen het onderwijs. Oezbekistan heeft alle hoogste klassen van middelbare scholen gesloten maar er zijn niet genoeg plaatsen in de colleges voor alle kinderen. De mensen zijn boos en plattelanders uiten zich in aanslagen op Russischtalige burgers. De vorm van geweld is altijd hetzelfde – groepen van jonge Oezbeekse mannen van 8 en meer vallen eenzame voorbijgangers aan,

beroven ze en vluchten weg.

Aangifte bij de politie heeft geen zin. Vaak wordt de zaak afgesloten omdat de daders onvindbaar zijn. En als er al iemand wordt opgepakt dan wordt de zaak gesloten in verband met "geen bewijzen". De mensen hebben geen vertrouwen in de "rechtenbeschermende organisaties" en de politie staat aan de kant van de daders.

"De schuldige" vinden is niet belangrijk "de schulden van het slechte leven in Oezbekistan zijn Russischtalige mensen".

Maar het interessante is, het is immers bekend dat Oezbekistan een "politie land" is, dat alles wat in land gebeurt, gebeurt met goedvinden van politie agenten. Bovendien als de politie agent zijn uniform uitdoet is het moeilijk verschil te zien tussen wetlo-

pende burgers en gewone burgers, die haat opwekken tegen Russischtalige burgers.

Waarom kon de leider van het land deze drie geweldsgolven niet stoppen?

De vraag komt op: "Misschien zijn deze gebeurtenissen wel door Islam Karimov zelf aangewakkerd?". Immers, het is gemakkelijker, mensen met gevechten tussen burgers van economische en sociale problemen af te leiden.

Bovendien, potentiële slachtoffers zijn er in de staten van Oezbekistan meer dan genoeg. Misschien heeft president Karimov het voornemen om met deze acties van geweld tegen Russischtalige burgers het uitroeien de Russischtalige burgers te bevorderen omdat die een hindernis zijn voor het terugbrengen van Oezbekistan naar een middeleeuwse toestand.

"...De president van Oezbekistan kon de golf van wreedheid niet stoppen en veel Russischtalige burgers zijn in paniek geëmigreerd of gevlucht uit het land."

Prettige kerst allemaal!

Namens onze raad van bestuur, onze directie en onze leden, wensen wij iedereen een hele fijne kerst en een frisse start voor het nieuwe jaar!!

VZW "THE MOTHERS AGAINST VIOLENCE"

POLITIEKE VLUCHTELINGEN OF ASIELTOERISTEN? WIE OF WAT BEPAALT HET VERSCHIL?

Asielzoekers ondervinden tijdens de procedure van hun asielaanvraag een persoonlijke machteloosheid en ervaren het onvolmaakte systeem van het asiel systeem als een gerechtelijke molensteen.

Statistieken van alle landen bevatten informatie over het falen van rechtvaardigheid. Hoeveel fouten worden er gemaakt bij het bepalen van de status van de vluchteling?

Gegevens voor open publicatie daarvan bestaan niet. De mislukkingen van rechtvaardigheid in de USSR in de jaren 70 waren een gesloten thema: hun statistieken werden niet gepubliceerd (in de USSR, zoals bekend is, bestonden de mislukkingen van rechtvaardigheid „niet“). Heden ten dage worden gelijkwaardige situaties waargenomen overal waar de Verenigde Naties werken.

De procedure van onderzoek van de asielaanvraag lijkt op die van gerechtshoven.

Het appèl heeft een meer formeel karakter, en de negatieve beslissing dient vaker als basis bij het gesprek voor de asielaanvraag.

Wie onderzoekt de psychologische problemen van deze fouten van de aanvragers? Of de psychologisch/traumatische factor van het interview?

In 1902 ontdekte de Duitse psycholoog William Stern, dat het vergeten van dingen door mensen eerder regel dan uitzondering is.

W. Stern heeft een aantal onderzoeken over de betrouwbaarheid van een verklaring gemaakt. De onderzoeken hebben getoond dat in een dergelijke positie geplaatst, correcte aanwijzingen uitzondering zijn.

Maar als de asielzoekers reeds leugenaars worden benoemd betekenen om het even welke documenten niets

voor agenten van het commissariaat. Het is interessant, dat sommige asielzoekers de status van vluchtelingen zonder noodzakelijke documenten, zelfs zonder paspoort en op een valse achternaam ontvangen.

Het is noodzakelijk om het verhaal tweemaal exact hetzelfde te vertellen en je als burger van het land te noemen dat op een bepaalde lijst staat.

„Commissaris Wilfried Nelissen (Limburg) heeft in een gesprek voor de Russische krant „Vremya novostey“ informatie gegeven over de lijst van mensen die aankwamen van de vroegere USSR en die de vluchtelingenstatus als Tsjetsjeen hebben gekregen.

De commissaris heeft informatie over mensen uit Ukraine en Wit Rusland, die de leden van een groep in België worden ingevoerd. Om directe deportatie te voorkomen wordt hen geadviseerd om documenten te vernietigen en zich te voorzien van een legende over de Tsjetsjeense oorsprong. Hen werd dit geleerd, de versie over hun oorsprong aannemelijk te maken aangezien het noodzakelijk is om vragen te kunnen beantwoorden. Daarna konden zij bij de immigratiedienst het verzoek doen om hen een toevluchtoord te geven en van de „Tsjetsjeense oorlog“ te redden. Volgens Nelissen, hebben zo honderden van dergelijke „Tsjetsjeen“ de vluchtelingenstatus gekregen.

Voor een dergelijk pakket voor geïnteresseerde personen om in Europa deze status te krijgen wordt door die groep duizend euro gevraagd. (1)

Ook kun je informatie vinden in de krant „Moskovskij komsomoлец“ (Rusland) (2) over : „Dima - was de Russische „vluchteling“ in Europa. Deze 30 jarige kerel gaf een eenvoudige betekenis voor zijn wandelen: „Ik hou van reizen. In Zwitserland was ik de „vluchteling van de Tjetjeense Republiek“, in Duitsland - „preacher van Budda“, in Noorwegen - „politicus“. De eerste keer ben ik zo Duitsland geweest in 1999, en leefde ik daar meer dan zes maanden, en onlangs ook in Zweden.

De informatie dateert uit 2002, maar momenteel is de situatie niet veranderd. Wij kennen zo nog reusachtig veel gelijkwaardige gevallen.

Misschien, heeft de westelijke pers geen gelijkwaardige informatie en wenst bijgevolg niemand om het bestaan van fouten bij het vaststellen van de status van de vluchteling te erkennen.

Maar wat moeten de echte vluchtelingen, die door het commissariaat als leugenaars worden bestempeld, doen, als zij niet worden erkend als vluchteling en binnen een bepaalde termijn het land moeten verlaten? Wie kan zijn angst begrijpen, dat, als de kandidaat vluchteling zal terugkeren naar zijn land en dan wordt vermoord? Wie is verantwoordelijk voor deze vooringenomen houding en de gevolgen daarvan?

Om het even welke fout als het een kwestie van het menselijk leven is zou, zo streng moeten worden gestraft dat de verantwoordelijken alles willen doen om dat te vermijden.

Wij begrijpen, dat het onmogelijk is om dergelijke fouten te voorkomen.

De organisaties die de asielaanvragen in de Europese landen onderzoeken, worden tegengewerkt door de georganiseerde misdaad (3) die de status van de vluchteling verkoopt als kranten in een krantenwinkel.

Of zijn ook de onderzoekers geïndoctrineerd door de georganiseerde misdaad en zijn werknemers van commissariaat ook daarin opgegaan omdat in feite de „status van de vluchteling“ een lekkernij voor velen en veel geld oplevert.

Het is niet wenselijk, deze goedkeuring gelijkwaardige conclusies. Wij begrijpen, dat het te complex is om van alle assistenten te vinden die helpen bij een asielaanvraag te verwachten, dat zij op de hoogte zijn van alle zaken in elk land van de wereld. Nochtans, is in beginsel, de erkenning van het bestaan van dergelijke problemen zoals „asiel - toerisme“ en de onjuiste erkenning als vluchtelingen van „asiel -toeristen“ noodzakelijk.

Slechts dan kan men gaan zoeken naar wegen van oplossing.

"In wezen is de Verenigde Naties een goede onderneming, maar zij kunnen niet voorkomen dat niet alleen de slachtoffers van wereldconflicten - de mensen die gebroken door vrees en zorg temidden van oorlogsgeweld moeten leven en zich ongerust maken over de toekomst en het welzijn van hun kinderen, - maar ook extremisten proberen een status van vluchteling te krijgen.

Dat zijn de gezonde en agressieve jonge mensen die het concept vluchtelingen slechts gebruiken als door-gang naar de veilige landen van Europa met het doel de mensen teverenigen terwijl zij gebruikmaken van het medelijden van de Europese mentaliteit om in het land van iemand anders het begrip van het leven en zijn waarden te dragen.

Het is vrij duidelijk, dat de wortels van deze misdadigers en gelijkwaardige soort in de politiek ligt van de Tsjetsjeense Republiek, en in vele opzichten ten gevolge van de positie van de Russische overheid. „(4).

Sommige landen, zoals Duitsland, staan, in bepaalde omstandigheden, asielaanvragers toe om te werken. Het ook één van de methodes van strijd tegen asiel-toerisme. Niemand zal naar Duitsland gaan om eenvoudig te leven op staatsrekening, genietend van luiheid, betaalde vakantie en zwartwerken. De sociale dienst van het land geeft woning en minimale financiële hulp.

In de rest moeten de mensen zelf voorzien. Het schrikt vele pseudo-vluchtelingen af, maar niettemin bestaat ook daar het probleem van „asiel-toerisme“. België is een huimaan land, ook voor misdadigers.

Daarom kunnen vele asielaanvragers die hun belastingen niet betalen, vele jaren werken op een zwarte manier, met diefstal bezig zijn, en hoeven zij niet te bang te zijn voor deportatie en ontvangen zij gratis medische en sociale hulp.

Deze situatie is, zoals minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael zei, 'juridische nonsens'.

(1) <http://www.vremya.ru/print/77401.html>

(2) <http://www.votpusk.ru/edit/9/2002080701.asp?ID=1843&SID=X&TID=18&CN=X&P=1>

(3) <http://wals.narod.ru/belgium.htm>;
<http://www.alpary.net/german-1.html>;
<http://happyline.narod.ru/>;

(4) <http://www.km.ru/magazin/view.asp?id=1B88BC0964FB4E2CAF477BC4A>

Medimmigrant

Medimmigrant werkt aan een betere gezondheidszorg voor mensen zonder wettig verblijf en oriënteert hen naar een zinvol en realistisch verblijfsperspectief.

<http://www.medimmigrant.be/mm.medimmigrant.nl.htm>

Organisatie Clandestiene Arbeidsmigranten (OR.C.A.)

OR.C.A. komt op voor de rechten van clandestiene arbeidsmigranten.

<http://www.orcasite.be/?id=1>

Vluchtelingenwerk Vlaanderen

Belangrijke adressen en telefoonnummers

Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw is een onafhankelijke organisatie die opkomt voor de rechten van vluchtelingen in België. Vluchtelingenwerk heette tot 2004 OCIV.

<http://www.vluchtelingenwerk.be/>

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV)

Het BCHV selecteert de asioldossiers die in aanmerking komen voor ondersteuning door het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen (HCV) van de Verenigde Naties. Het kan gaan om ondersteuning van lopende asioldossiers of van de indiening van tweede asielaanvraag.

Het HCV kan gedurende het hele verloop van de asielprocedure een schriftelijk en/of mondeling advies verstrekken aan de asielinstanties

(hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van deze instanties). Hierbij wordt er gewezen op de band tussen het relaas van de kandidaat-vluchteling en de Conventie van Genève. Wanneer een overheid afwijkt van zo'n advies, moet zij in haar beslissing uitdrukkelijk de reden daarvan vermelden.

Tel 02/537.82.20,

Fax 02/537.89.92

Cbar-bchv@brusl.com

PRINSES DOOR ZELFVERRIJNING

Tegen de achtergrond van een verschrikkelijke economische situatie in Oezbekistan schittert op buitenlands beleidsarena een valse briljant in een gouden kader - de dochter van de president van Oezbekistan Gulnara Karimova- een zeer ambitieuze vrouw, dokter in politieke wetenschappen, hoofd van het fonds "Forum van cultuur en de kunst van Oezbekistan", zangeres, juwelier, modeontwerpster en de mogelijke toekomstige president van Oezbekistan.

Het is duidelijk, dat de mentaliteit van de mensen uit het midden-oosten een klein beetje specifiek is en nauwelijks zal toestaan om leden van de presidentiële familie openbaar te bespreken, en het zaken-imperium, dat op de armoede van mensen wordt geconstrueerd. En niemand zal in het land, waar het grootste deel van de bevolking leeft onder de armoedegrens, verklaren dat de dochter van de president met het ontwerpen van juweliersornamen bezig geweest is.

Misschien vindt men een antwoord in de gegevens die door buitenlandse officiële pers worden gepubliceerd.

Volgens de Financial Times, die enkele jaren geleden een schandalig artikel over financiële fraudes van de dochter van de voorzitter heeft gepubliceerd, is de 34-jarige Gulnara Karimova de rijkste en invloedrijkste vrouw van Oezbekistan. De ware grootte van haar rijkdom is ontstaan door haar scheiding van haar vroegere echtgenoot Mansur Maksudi die in de Verenigde Staten leeft.

„Volgens documenten volgens dewelke het vroegere echtgenoot verdeelde

bezit, zijn in haar bezit juwelen tot \$4.5 miljoen, bijdragen op banken van Genève en Dubai tot \$11 miljoen, een handel complex in kosten \$10 miljoen en de industrie van nachtvermaak tot \$4 miljoen“, - Tijden die in artikel worden gegeven worden aangehaald.

Volgens niet bevestigde informatie, is in handen van Gulnara Karimova de geconcentreerde olie- en goudwinning, ze is in het bezit van verscheidene grote fabrieken, heeft een groot aandeel in het bedrijf

van mobiele communicatiemiddelen, controleert een netwerk van grote juwelierszaken, en ook andere zaken die heel wat inkomsten opleveren. Naast dat alles heeft Karimova een grote media-holding waar een aantal tijdschriften binnengaat, kranten, radioposten en televisie-kanalen, en in haar vrije tijd schrijft zij verzen, worden kleren ontworpen en laat ze gebreide stoffen onder het merk Guli verschijnen

Hoe komt een jonge vrouw aan een dergelijk kapitaal? Het antwoord is zo duidelijk, dat het geen uitleg behoeft. Niemand twijfelt er ook aan dat Gulnara Karimova van plan is om de president van

Oezbekistan te worden gezien haar verhoogde openbare activiteit in de politiek, en het sociale, economische en culturele leven van het land. Binnen de grenzen van PR-Campagne, belegt Gulnara Karimova vaak internationale conferenties en seminars

De arrogante acties van Karimova in de Russische hoofdstad garanderen politieke beau monde aan diegene, die, ook niet weg aan regale op gratis giften van het Oosten, trouw in

ogen aan de Oezbekistaanse prinses kijkt. En zelfs de acties van disrespect van haar partij wanneer de gastvrouw een gebeurtenis eenvoudig niet met de aanwezigheidsactie en de uitgenodigde bezoekers toekent, verminderen haar invloed niet.

Misschien is de midden-oostencultuur - waar het schijnheilige glimlachen als masker voor het ware gezicht van een roofdier wordt vertegenwoordigd, moeilijk te begrijpen.

En niemand geeft aan, dat die persoon door Interpol wordt gezocht en dat haar de toegang tot vele beschaafde landen is ontzegd.

De vrees bestaat dat buitenlandse ambtenaren, vertegenwoordigers van Rusland, Duitsland en andere Europese landen dit opwindende sprookje meespelen en met bewondering zullen kijken naar de prinses uit het midden-oosten en bijgevolg haar zullen toestaan om "zaken van haar vader" voort te zetten, welke zaken bestaan uit represailles, martelingen en vernedering van de Oezbekistaanse mensen.

Wij houden er ook rekening mee; dat president Karimov-bij zijn huidige capaciteit van werk en politieke activiteiten-zelf nog eens president zal worden van Oezbekistan.

VZW "The Mothers against violence" (Belgium)

Correspondentie-adres:
Weg naar Opoeteren 20,
3670, Meeuwen-Gruitrode, Belgium
<http://moedersbelgium.tripod.com>

Halfjaarlijks uitgave van
VZW "The mothers against violence",
: 150 ex.
Hoofdredacteur: Adikaev Idris